

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก เมื่อลูกดวงวิญญูณกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้
- คำถาม:** อะไรที่ทำให้เกิดความกลัวอย่างมากในดวงวิญญูณและเหตุใดจึงมีความกลัวนั้น?
- คำตอบ:** ดวงวิญญูณมีความกลัวอย่างมากที่จะออกจากร่างของพวกเข เขา เพราะพวกเขาได้ผูกพันอยู่กับร่างกายของเขา ถึงแม้ว่าดวงวิญญูณต้องการที่จะออกจากร่างของเขานั้นเนื่องจากความทุกข์ เขาก็ยังคงต้องสัมผัสกับการลงโทษสำหรับบาปของเขา ลูกๆ ไม่ได้มีความกลัวในยุคบรรจบพบกัน ลูกมีความสุขอย่างมากที่ลูกจะออกจากร่างเก่าของลูกและไปหาพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ประการแรกมีความรู้ และประการที่สองมีความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบในละคร ลูกๆ รู้ว่าไม่มีความกลัวตายในยุคทอง พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องละร่างกายของพวกเขและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของการประสพกับความทุกข์หรือการร้องไห้ ฯลฯ ที่นี้มีความกลัวตาย ดวงวิญญูณมีประสบการณ์ของความทุกข์ในการจากร่าง มีความหวาดกลัวเพราะดวงวิญญูณยังคงต้องใช้ชาติเกิดต่อไปและสัมผัสประสบการณ์ของความทุกข์ เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเวลานี้ลูกต้องกลับไป กลับไปที่ใด? บ้าน! นั่นคือบ้านของพระเจ้า ที่นี้ไม่ใช่บ้านของลูก สถานที่ซึ่งพระเจ้าและลูกดวงวิญญูณอาศัยอยู่เรียกว่าบ้าน ร่างกายไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ผู้คนพูดว่าพวกเขอาศัยอยู่ในบาร์ต บาร์ตนั้นเป็นบ้านของพวกเข ในทำนองเดียวกัน ลูกพูดว่าพวกเรา นั่นคือพวกเราดวงวิญญูณอาศัยอยู่ในบ้านของเราที่นั่น นั่นเป็นบ้านของดวงวิญญูณ นี่คือนบ้านของมนุษย์ นั่นเรียกได้ว่าเป็นดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้คนเพียรพยายามที่จะไปที่นั่นและพบกับพระเจ้า ควรจะมีความสุขเป็นอย่างมากในการพบกับพระเจ้า ร่างกายเป็นของดวงวิญญูณและดวงวิญญูณได้พัฒนาความผูกพันยึดมั่นมากมายต่อร่างนั้น เหตุนี้เองที่เมื่อมีความเจ็บป่วยแม้เพียงเล็กน้อยดวงวิญญูณนั้นก็มีความหวาดกลัวด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะต้องออกจากร่างของพวก มีความกลัวในหนทางของความไม่รู้ นี่คือนเวลาของยุคบรรจบพบกัน เมื่อลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้านไปหาพ่อ ดังนั้นไม่มีเรื่องของความกลัว พ่อได้แสดงให้เห็นวิถีการที่ดีมาก ดวงวิญญูณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมาหาพ่อได้ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น นั่นคือนบ้านของดวงวิญญูณที่บริสุทธิ์ นี่คือนบ้านของมนุษย์ ร่างกายนี้ทำขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า วัตถุธาตุทั้งห้าดึงดูดลงมาให้อาศัยอยู่ที่นั่น วัตถุธาตุเหล่านี้ น้ำและอากาศธาตุ ฯลฯ ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น (ในโลกดวงวิญญูณ) นี่คือนวิถีการที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญูณได้นำทรัพย์สมบัตินี้, ร่างกายนี้มาใช้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงพัฒนาความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงลูกดวงวิญญูณคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น เวลาลูกดวงวิญญูณกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับบ้านอีกครั้งหนึ่ง เมื่อลูกดวงวิญญูณกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็ได้รับความสุข ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย ในเวลานี้เป็นดินแดนของความทุกข์ ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านี้จึงดึงดูดลูกให้ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก แนนอนที่ลูกต้องรับการคำจุนของวัตถุธาตุด้วยเช่นกันไม่เช่นนั้นการแสดงนี้จะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ การแสดงนี้เป็นของความสุขและความทุกข์ เมื่อลูกมีความสุขลูกก็ไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูกของวัตถุธาตุทั้งห้า ที่นั่นลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างของลูก เวลาลูกต้องละทิ้งความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกต่อวัตถุธาตุทั้งห้า ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์แล้วร่างกายของลูกก็จะถูกสร้างขึ้นด้วยพลังโยคะของลูก เหตุนี้เองมาจะไม่อยู่ที่นั่นเพื่อดึงดูด ร่างกายของลูกจะถูกสร้างขึ้นมาจากพลังโยคะ และเหตุนี้เองจึงไม่มีความทุกข์ที่นั่น ละครนี้ถูกสร้างขึ้นในวิถีการที่แสนอัศจรรย์! เหล่านี้คือประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างมากที่จะต้องเข้าใจ ผู้ที่ฉลาดมากและคงอยู่ในงานรับใช้สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนมาก พ่อพูดว่า ด้วยการให้ทานทรัพย์สมบัติสิ่งนั้นจะไม่มีวันลดลงไป หากลูกให้ทานอย่างต่อเนื่องลูกจะซึมซับสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นจะเป็นสิ่งที่ยากที่จะซึมซับสิ่งเหล่านั้น อย่าได้คิดว่าลูกสามารถซึมซับได้ด้วยการแค่เขียนลงไป ใช่, ลูกสามารถเขียนจดประเด็นต่างๆและส่งประเด็นเหล่านั้นให้กับผู้อื่นเพื่อประโยชน์ของพวกเขา นั่นเป็นเรื่องที่แตกต่างหาก มิฉะนั้นจะไม่มีประโยชน์ใดกับลูก บางคนเพียงแค่เขียนสิ่งต่างๆลงไปและเสียกระดาษ นี่คือนบางสิ่งด้วยเช่นกันที่ลูกต้องเข้าใจอยู่ภายในด้วยเช่นกัน ฉะนั้นเขียนสิ่งนั้นลงไปแต่นั้นจะใช้สิ่งนั้นภายหลังได้อย่างไร? จะมีประโยชน์อะไรหากหลังจากที่เขียนลงไปแล้วลูกโยนมันทิ้งไป? นี่ก็เป็นวิธีที่ดวงวิญญูณหลอกลวงตนเองด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ต้องมีการซึมซับ พ่อไม่ได้จดจำสิ่งใดที่เขียนลงไป พ่ออธิบายอย่างต่อเนื่องทุกวัน ก่อนอื่นใดลูกต้องมีสายใยเชื่อมโยงกับพ่อ เป็นเพียงด้วยการ

มีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ แล้วเมื่อลูกไปที่นั่นลูกจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ที่นั่น หลังจากพลังนั้นจบสิ้นลงพลังของวัตถุธาตุทั้งห้าก็จะดึงดูดดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณปรารถนาที่จะละทิ้งร่างกายของลูกและกลับบ้าน เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วลูกก็จะออกจากร่างของลูกอย่างง่ายดายเหมือนกับการดึงเส้นผมออกมาจากเนย ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง ลูกดวงวิญญาณมาโดยไม่มีร่างกายและลูกนั้นเคยบริสุทธิ์ ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อโลกนี้ ที่นั่นไม่มีใครร้องไห้เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง ไม่มีความยากลำบากหรือความเจ็บป่วยใดๆ ไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดกับร่างกายราวกับว่าดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของพวกเขา เมื่อร่างกายของดวงวิญญาณแก่ชราลงเขาก็รับร่างอื่นเพื่อเล่นบทบาทของเขา ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ในเวลานี้มีความปรารถนาที่จะไปหาพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และมาหาพ่อ เวลานั้นทุกคนไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อหุ่นกระบอกของวัตถุธาตุทั้งห้านี้และไม่มีใครต้องการที่จะจากไป มิฉะนั้นก็กล่าวด้วยเหตุและผลว่าหากเราจากร่างของเราแล้วเราก็จะสามารถกลับไปหาพ่อได้ เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปหาพ่อ พ่อพูดว่า ลูกเคยเป็นของพ่อ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ที่นั่นจะไม่มี ความยากลำบากใดๆที่จะรับร่างใหม่ที่ผู้คนเรียกหาหมอลา เพราะพวกเขามีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกาย ลูกควรมีความสุขที่ เวลานั้นลูกกำลังจะไปหาบิดา ลูกไม่ได้มีสายใยเชื่อมโยงใดๆกับร่างกายของลูกอีกต่อไป ลูกได้รับร่างกายของลูกเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ที่นั่นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายมีสุขภาพพลานามัยที่ดีมาก ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ตึงนั้น ลูกๆ ควรจะทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมาก เวลานั้นลูกจะไปหาบิดา ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ละทิ้งร่างของลูกแล้วกลับไปเล่า ? อย่างไรก็ดีตาม จกนว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์และถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกด้วยการมีโยคะ ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถกลับไปหาพ่อได้ มนุษย์ผู้ที่ปราศจากความรู้นี้ไม่สามารถมีความคิดเช่นนั้น ลูกๆ สามารถที่จะมีความคิดเช่นนั้นได้ เวลานั้นลูกต้องกลับไป เริ่มแรกดวงวิญญาณมีพลัง พวกเขามีความสุข พวกเขามีความกลัวใดๆเลย ผู้คนทำบักดีด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ เพราะมีความทุกข์ที่นั่น แต่พวกเขาไม่รู้หนทางที่จะกลับบ้าน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชี้ หนทางกลับไปที่นี่แก่ลูก ลูกมีความสุขที่ลูกจะกลับไปหาบิดา พ่ออธิบายว่า ลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูกที่ นี้ และดังนั้นลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นนั้นออกไป ร่างกายนี้เป็นของวัตถุธาตุทั้งห้า ทั้งหมดนี้คือมายา ทุกสิ่งที่ลูกดวง วิญญาณเห็นด้วยดวงตาเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากมายา ที่นี้มีความทุกข์ในทุกสิ่งทุกอย่าง มีสิ่งสกปรกมากมาย ร่างกายในสวรรค์นั้นชั้นหนึ่งและลูกก็จะมีพระราชวังชั้นที่หนึ่งด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย การแสดงนี้ได้ถูก กำหนดไว้แล้ว ประเด็นเหล่านี้ควรจะเข้าไปสู่ความคิดของลูก พ่อพูดว่า หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดแล้วบอกพวกเขาว่า อย่างน้อยจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกจะสามารถไปสู่สวรรค์ ลูกแต่ละคนคือดวง วิญญาณ ลูกได้รับร่างกายตามๆ กันมาในภายหลัง(ร่างของหลายๆ ชาติ เกิดที่ยาวเป็นหาง) ดังนั้นเหตุใดเราถึงได้ติดกับ ในสิ่งนั้น? พ่ออธิบายว่า สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นอาณาจักรของราวัน ในอาณาจักรของราวันไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในยุคทอง ดังนั้นเป็นเพราะเราได้กลับมาอ่อนแอที่เวลานี้เรากำลังรับพลังจากพ่อ สำนักที่เป็นร่าง ทำให้ลูกอ่อนแออย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า ละครที่ลูกกำหนดไว้แล้วนี้ไม่มีวันจบสิ้น ไม่มีเรื่องของการหลุดพ้นตลอดไป ฯลฯ ละครที่ลูกกำหนดไว้แล้ว เคยมีคำกล่าวว่า ทำไมถึงต้องวิตกกังวลกับสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่จะต้องเกิดขึ้น? ไม่ว่าอะไร ก็ตามที่ผ่านมาแล้วจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความวิตกกังวล ไม่มีสิ่งใดที่เลวร้ายเกิดขึ้นในยุคทอง ที่นี้มีความ กังวล พ่อพูดว่า นี่เป็นละคร พ่อได้แสดงวิธีการกลับไปหาพ่อให้กับลูก ลูกก็จะมาหาพ่อในวิธีนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายเหมือนกับการ ดึงเส้นผมออกจากเนย ลูก ดวงวิญญาณเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งในอาณาจักรของราวัน ที่นั่นเป็นอาณาจักรของพระเจ้า การแสดงนี้เกี่ยวกับอาณาจักรของ พระเจ้าและอาณาจักรของปีศาจ ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้ามาและทำการก่อตั้งอย่างไร พ่อเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความ รู้ เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถมาและอธิบายทุกสิ่ง เวลานั้นลูกเข้าใจความรู้ทั้งหมด ภายหลังลูกจะลืมความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกจะ ลืมแม้กระทั่งลูกได้รับสถานภาพของลูกด้วยการศึกษาอย่างไร เมื่อลูกไปสวรรค์ความรู้ทั้งหมดนี้จะหายไป ลูกจะไม่รู้ว่า พระเจ้าทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งสองชั้นได้อย่างไร หากผู้ที่ไม่รู้สิ่งใดแล้วผู้อื่นที่ศึกษาคัมภีร์จะรู้สิ่งใดได้อย่างไร? ความรู้นี้จะไม่แม้กระทั่งสัมผัสพวกเขา ลูกมาที่นี้และรับฟังและเหตุนี้เองลูกจึงสัมผัสในทันที ทั้งหมดนี้แฝงตัว พ่อพูดกับ ลูกแต่มีสิ่งใดที่มองเห็นได้บ้างไหม? นั่นคือความเข้าใจ ลูกเคยเห็นดวงวิญญาณหรือไม่? เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ว่าดวง วิญญาณนั้นมีอยู่จริง เป็นไปได้ที่จะมองเห็นดวงวิญญาณด้วยนimitที่สูงส่ง พ่อพูดว่า ลูกจะเข้าใจอะไรด้วยการเห็นสิ่งนั้น? ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดเล็กๆ มีดวงวิญญาณนับไม่ถ้วน ลูกจะมีนimitของ 10 ถึง 20 ดวงวิญญาณ ลูกจะไม่เข้าใจเพียง แต่เห็นดวงวิญญาณเดียว หลายคนมีนimit พวกเขาจะเข้าใจได้อย่างไรว่าพวกเขาเห็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ? จะไม่เข้าใจถึงความแตกต่างนั้น ขณะที่กำลังนั่งลูกอาจเห็นดวงวิญญาณเล็กๆ แต่ลูกไม่สามารถรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณ

หรือดวงวิญญาณสูงสุด เวลาที่ลูกเข้าใจว่ามีพลังอย่างมากในดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้น ดวงวิญญาณคือผู้เป็นนาย เขาละร่างหนึ่งแล้วเข้าไปในอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทของเขา นี่คือการมหัศจรรย์ของธรรมชาติ หากร่างกายของใครบางคนกลับมาล้มป่วยหรือเขาล้มละลาย ฯลฯ เขาก็รู้สึกว่าจะเป็นการดีกว่าที่เขาจะออกจากร่างของเขา หากดวงวิญญาณออกจากร่างของเขาเขาก็จะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ อย่างไรก็ตาม ภาระของบาปที่อยู่บนศีรษะของเขาจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? ลูกต้องทำความเพียรพยายามด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีการทำบาปอย่างมากเนื่องจากรำวัน และพ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น พ่อเพียงแค่พูดว่า ฝ่าเท้าจดจำพ่อ ลูกควรจะออกจากร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงและบาปทั้งหมดของลูก ฯลฯ จะจบสิ้น การอยู่ในการจดจำระลึกถึงไม่ใช่เรื่องง่ายเหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เมื่อลูกพยายามที่จะจดจำพ่อมายาก็เป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ระทมอย่างมาก มายาทำให้ลูกลืมพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า บรรพมาบาบออุปสรรคของการจดจำระลึกถึงของพ่อ ถึงแม้ว่าเราทั้งสองจะอยู่ด้วยกัน แม้ว่าเราจะอยู่ด้วยกันแต่พ่อก็ลืมท่าน(ชีวา)ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นสิ่งที่ยากมาก ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ไปจดจำคนอื่นหรือสิ่งอื่น ลูกทำความเพียรพยายามที่ดีมาก บางคนก็บอกเล่าเรื่องราวที่ยาว พวกเขาเขียนชาร์ตเป็นเวลา 10 ถึง 15 วันแล้วก็ปล่อยทิ้งไว้ ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น เป็นที่เข้าใจได้เมื่อลูกทั้งหมดกลับมาบริสุทธิ์และไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะมีชัยชนะ นี่คือลอตเตอรีของพระเจ้า การจดจำบาบาเรียกว่าเป็นเส้นด้ายของการจดจำระลึกถึง เป็นเรื่องของการใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจ บางคนพูดว่าพวกเขาจดจำบาบา แต่บาบาพูดว่า ลูกไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะจดจำพ่อ! มีความแตกต่างในระดับของสถานภาพ อาณาจักรก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? ลูกเคยปกครองอาณาจักรมาแล้วหลายต่อหลายครั้งและสูญเสียไปอีกครั้ง บาบาและสอนลูกทุก 5000 ปี และแล้วในอาณาจักรของราวันลูกก็ตกลงไปสู่หนทางแห่งบาป ผู้ที่เป็นเทพได้เคยตกลงไปสู่หนทางแห่งบาป ดังนั้นพ่อจึงอธิบายประเด็นที่ลึกซึ้งมากถึงวิธีที่จะจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ลูกจะออกจากร่างของลูกไปหาพ่อเพียงเมื่อลูกตระหนักรู้จักพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยพลังโยคะ สิ่งนั้นจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาสุดท้ายเท่านั้น ไม่มีใครกลับไปได้ในเวลานี้ ไม่ว่าพวกเขาอาจจะทำอะไรเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนโยคะที่ลูกต้องแก้ลูก แล้วพลังโยคะนั้นจะคงอยู่เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ที่นั่นลูกมีประสบการณ์ของความสงบที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนทำสิ่งต่างๆ ทุกรูปแบบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาไม่คงอยู่หลังจากที่พ่ามาและให้ความรู้ กลางวันแห่งรุ่งอรุณด้วยความรู้และแล้วก็ไม่มีควมอยากลำบากได้อีกต่อไป ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน เวลาของการล้มลุกคลุกคลาน ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์ เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของต้นอ่อนผู้ที่ เป็นของที่นี่ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก ความรู้ที่นำอัสตรัยและไม่มีใครสามารถอธิบายได้นอกจากพ่อ มีผู้คนน้อยมากที่เข้าใจ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ไม่สามารถจะมีความแตกต่างใดๆได้ ผู้คนคิดว่า มีอะไรที่พระเจ้าไม่สามารถทำได้? อย่างไรก็ตามพระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านมาและชี้หนทางไปสู่สวรรค์ เวลานี้สติปัญญาของลูกๆ ได้กลับมากว้างไกลอย่างมาก เราทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน เมื่อผู้นี้(บรรพมา)มองดูใครบางคนเขาก็มีสำนึกของการให้ทานความสงบแก่ดวงวิญญาณนั้น เราสามารถเข้าใจได้จากการเห็นพวกเขาว่าพวกเขาเป็นของวงศ์สกุลของเราหรือไม่ งานของลูกที่ฝ่าเท้าทำงานรับใช้คือการจับชีพจรของเขา พวกเขาจะอยู่อย่างสงบเงียบหากพวกเขาเป็นของวงศ์สกุลของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้านกับพ่อ อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อหุ่นกระบอกของวัตถุธาตุทั้งห้า ขจัดความกลัวทั้งหมดออกไปของการออกจากร่างของลูก

2. มีความใฝ่ใจอย่างมากและเพิ่มชาร์ตของการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูก ชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ ด้วยพลังโยคะ กลับมามีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและลูกวางวัลลอตเตอรีของพระเจ้านี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ปกครอง และสร้างสันสการบรรพมาด้วยการทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นอิสระจากความไร้ประโยชน์ใดๆ
สถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์ บรรพมาที่ไร้ประโยชน์ หรือฉากที่ไร้ประโยชน์เล็กๆน้อยๆใดๆ ก่อนอื่นจะมี

อิทธิพลต่อจิตใจ และจากนั้นสติปัญญาก็จะรวมมือกับสิ่งนั้น เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกทำงานอย่างต่อเนื่องในลักษณะนั้นแล้วสังสารก็จะถูกสร้างขึ้นมา แล้วลูกก็จะได้เห็นสังสารที่หลากหลายที่ไม่ใช่เป็นสังสารของบราห์มิน การได้รับอิทธิพลจากสังสารที่ไร้ประโยชน์ การบรรจบอยู่กับตนเอง การสูญเสียความสุขชั่วแล้วชั่วเล่าเป็นสังสารของนักรบ บราห์มินหมายถึงผู้ปกครอง(ของตนเอง) ผู้ที่เป็นอิสระจากสังสารที่ไร้ประโยชน์ และไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งภายนอกใดๆ

คติพจน์:

นายผู้ทรงอำนาจคือผู้ที่เอาชนะปัญหาทั้งหลายได้อย่างง่ายดายด้วยสัญญาที่มุ่งมั่น

***** โอม ชานติ *****